

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῃον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακατασκευάσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ**). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5', καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου.**

Ἦχος πλ' Νη ς

K^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχεστηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
K^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου ^ν _{δλ}

M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις ^ν _{δλ}

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων α αυ

των ^ν _{δλ}

Π^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^β _{γλ} ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου ^ν _{δλ}

Ο^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των ^ν _{δλ}

Α^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ^β _{γλ} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^β _{γλ} δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^ν

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ ε ως αν πα

ρελ θω^ν

Φ^{Νη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^ν

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ

και συ εγ νως τας τριβους μου^ν

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου^ν

Ε^{Δι} κε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι^Δ ε ως ου

αν τα πο δω μοι ^νδλ

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ^νδλ

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου ^νδλ

καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν. Ἦχος ^λπδ Νη ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

^Δδλ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο σε σιν ^νδλ

Τ ι σε ο νο μα σω Α πο στο λε ^νδλ ς ρα νον ο

τι την δο ξαν δι η γη σω τς Θε ς ^νδλ α στρα πην

ο τι τον κο οσ μον κα ταυ γα ζεις φω τι σμω ^νδλ νε φε

ε λη ην ε πομ βρς σα θει ει α να μα τα ^νδλ κρα τη

η ρα α της σο φι ας ε εν θε ω τα τον ^νδλ οι νον η

μι ιν α να βρϋ ον τα ^Δδλ τον τας καρ δι ι ας ευ

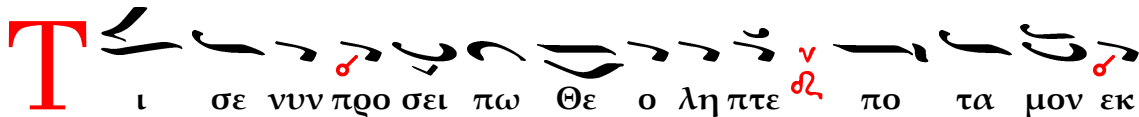
φραινον τα ^Δδλ ι κε τε ευ ε τς σω θη ναι τας ψυ χας η η

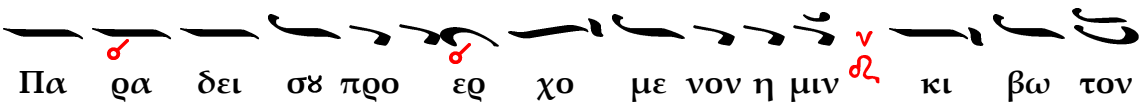
μων ^νδλ

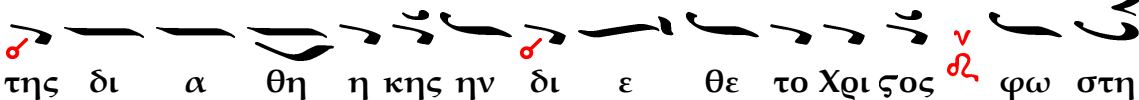
Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

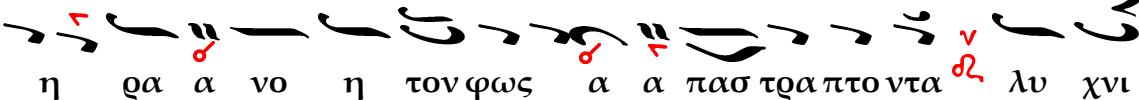
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

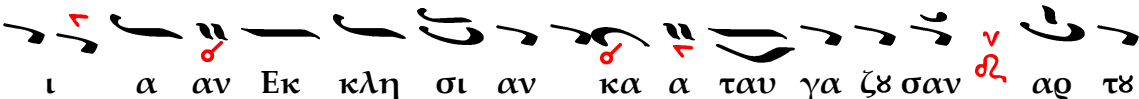
 χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

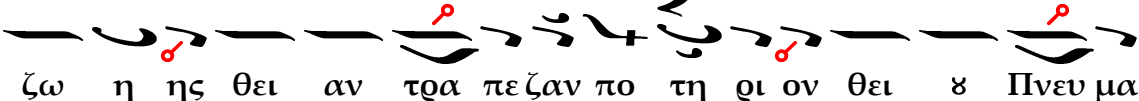
T ι σε νυν προ σει πω Θε ο λη πτε πο τα μον εκ

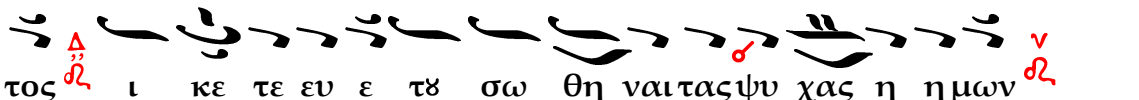
 Πα ρα δει σθ προ ερ χο με νον η μιν κι βω τον

 της δι α θη η κης ην δι ε θε το Χρι σος φω στη

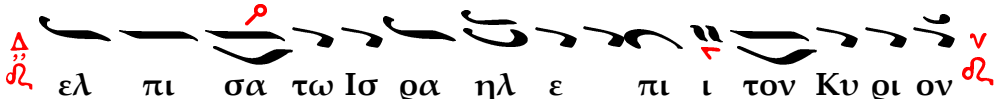
 η ρα α νο η τον φως α α πασ τρα πτο ντα λυ χνι

 ι α αν Εκ κλη σι αν κα α ταυ γα ζσ αν αρ τθ

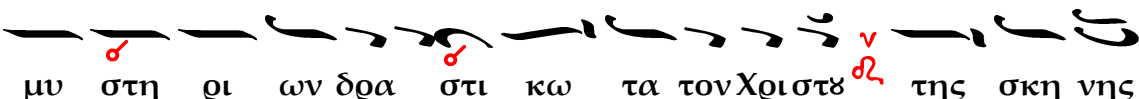
 ζω η ης θει αν τρα πε ζαν πο τη ρι ον θει ο Πνευ μα

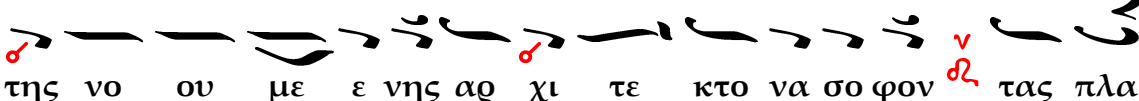
 τος ι κε τε ευ ε τθ σω θη ναι τας ψυ χας η ημων

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

T ι σε νυν θε ο πα κα λε σω μεν λει τθ ρ γον των

 μυ στη ρι ων δρα στι κω τα τον Χρι στθ της σκη νης

 της νο ου με ε νης αρ χι τε κτο να σο φον τας πλα

 α κα ας λα το μν τα τα α της χα ρι τος τον νο

 ο μο ον γε γρα φο τα το ον και νο τα τον τον εκ

Σι ω ων προ ερ χο μενον και δι α σϝ ϝ κη ρυτ

το μενον ^Δι κε τε ευ ε τϝ σω θη ναι τας ψυ χας η η

μων ^ν_Δ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δεκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τϝ ^ν_Δ

Tι σε νυν κα λε σω μεν Εν δο ξε ^ν_Δ θη σαυ ρον τον

ϝ ρα νι ων χα ρι σμα των ασφαλη ^ν_Δ ι α τρον

και των ψυ χων και των σω μα των α κρι βη ^ν_Δ τϝ Πα

αυ λϝ ϝ συν ερ γα την και αι συν εκ δη μον ^ν_Δ τας πρα

α ξει εις Α πο στο λων ε εκ τι θε μενον ^ν_Δ πολ λα Δϝ

κα α τα ο νο μα τα η α ρε τη η σοι πε ποι

η κεν ^Δι κε τε ευ ε τϝ σω θη ναι τας ψυ χας η ημων ^ν_Δ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, ^Δ

παν τες οι λα οι ^ν_Δ

Tι σε Θε ορ ρη μον προσ φθε γξωμαι ^ν_Δ μα θη την ο

τι η μιν ευ η γγε λι σω τον Χρι στον ι α
 τρον ο τι τα πα αθη θε ρα πευ εις των ψυχων λυ
 χνι ι α αν νο η τον φως α α παστρα ψασαν κρη
 πι ι δα α και θε με λι ο ον της πιστεως συ γαρ
 η μι ιν δι ε χα ραξας το παν σεπτον Ευ α γγε λι
 ον ι κε τε ευ ε τω σω θη ναιτας ψυχας η ημων

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου
 με ε νει εις τον αι ω να

Τ ι σε νυν προ σει πω θαυ μασι ε θε ω ρον των
 της σο φιας δι δαγ μα των α ψευδη συγ γρα φε
 α πρα κτι κον της Α πο στο λων δι δα χης και στυ
 υ λο ον ευ σε βει ας α α κα τα σει στον η πυ
 υρ γο ον Εκ κλη σι ας α α κα τα λυ τον πολ λα σα
 τα προ τε ρη μα τα και μει ζο να τα χα ρι σμα τα
 κε τε ευ ε τω σω θη ναιτας ψυχας η ημων

Δόξα. Ἀνατολίου.

Ἦχος Πά

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
πο στο ο λε ε ε Χρι ι στ και των θει ων

Δι Πα
δογ μα των συυγ γρα φε ε ε ε ε ε ε ευ και της

Εκ κλη σι α α ας ε δραι αι ω ω ω μα

Νη
συ υ ως α λη η θως τας εν ζο ο φωτης α

Πα
γνω ω σι ι ι ας καρ δι ας εισ δυ σα α α σας εν

τω βυ θω ω τη ης α α α πω λει ει ει ας ελ

Δι
κυ υ σας θε η η η γο ο ρι ι ι ας δι ι ε

Πα
σω ω σας ω ως ε εκ σα α λτ τρι ι κυ μι ι ι ι

Δι
ας ο πα δος γε νο ο ο ο με ε ε ε νος

Πα
τς σκευ ς της εκ λο γης Παν λτ αλ λα α και

Κε
μι ι μη η η της ο θε εν αι αι τς με

Δι M
ε εν σε Λτ κα Α ξι α α α α α γα α στε

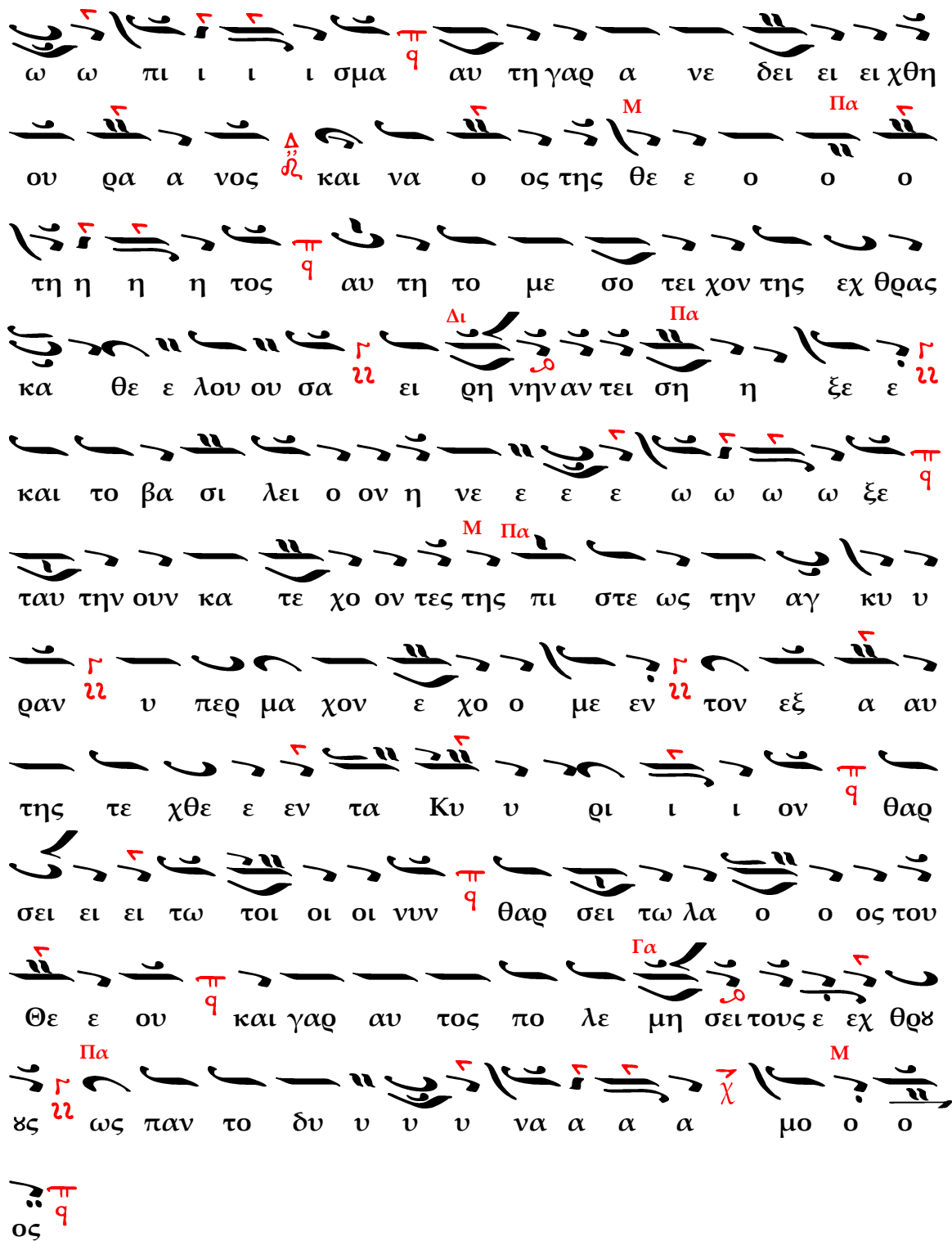
^{Κε} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Μ των ^{Δι} Αν τι ο ο
^{Πα} χε ε ε ων το ε ε εγ καλ λω ω πι ι ι ι σμα
^{Δι} πρε σβευ ε τω Σω τη η η ρι ι ι και αι
^{Πα} Θε ε ε ω υ περ των πι ι σται ει ε ε εκ τε ε
 λθ θ εν των ^Δ την α ει σε ε ε ε ε βασ τον μνη
 η η μη η η ην σθ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

τὸ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην
^{Πα} **Τ** ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ωπων
^{Νη Πα} σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον
 πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
 Παρ θε ε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πιστων το εγ καλ λω ω

* * *

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐσπέρας, προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος ραν Γα ϕ

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μ^ϕ ει ^Δ το ε λε
ο ος σ^ϕ προ φθα α ^{Γα} σει με ^Γ ²²

Στίχος α'. ^{Γα} ^Χ Ε ^{Νη} ξε λ^ϕ με εκ των εχ θρων μ^ϕ ο Θε
ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ με νων επ ε με ε λυ
τω ^Μ σαι αι με ^Γ ²²

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μ^ϕ ει ^Δ το ε λε
ο ος σ^ϕ προ φθα α ^{Γα} σει με ^Γ ²²

Στίχος β'. ^{Γα} ^Χ Ρ ^{Νη} υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^Δ και εξ αν δρων αι μα των σω σον
με ^Γ ²²

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μ^ϕ ει ^Δ το ε λε ο
ος σ^ϕ προ φθα σει με ε ε ε ^Χ ^Γ ²²

Εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη παῖσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Πάσα

X α ρις τοις χει λε σι σου Λου κα πυ ρι νη γλωσ
ση ε ξε χυ θη Α πο στο λε και γλωσσα πυ ρος ε
δει ειχθης λο γος εκ πεμ πων φω τος τοις φω τος α
ξι ι οις τω κηρυγ μα τι βο λι ι δας φλε γσ σας δε
τοις το σκο ο τος πο θη σα σι γρα φων δι δασκων το
σε πτον Ευ α γγε λι ον και ο σμη ζω ης τοις ζω
ην ον τως θε λθ σιν ω ω ω φ θης ως Παυ λος
ε φησεν ον ε σχες δι δασκα λον ο σμη θα να τς
δε πα α λιν τοις μη ζω ην α γα πη σα σιν αλλ η
μιν ει ρη η νην και ζω ην και φως πα ρα α σχς και

με γα ε λε ος

Στίχ. χ Εις πασαν την γην ε ξηλθεν ο φθογγος αυ

του και εις τα περα τα της οικου με ενης τα

ρη μα τα Αυ του

Ε γνωμεν εκ των λογων των σων κα θαπερ ει

παστην των λογων ασφαλει ανων ε φης εν θεωσ

μυ υστα ε πει περ γραφων ημιν περι των πραγ

ματων ε πεχειρησας ων πεπληροφορησαι και

καθωωσ σοι παρεδωκαν οι πριν αυ τοπταιων και

συ ισος γεγονας υπηρετης τε της του

Λογου σαρκω σεωσ ο ον με ταατην Α

να στασιν εις Εμ μα ους εβλεψας και και ο μενη καρ

δι ια με τα Κλε ο πασυ νε φαγες αυ τει

ας θε ερμης και ημων των σε τιμωων των τας ψυ

χαας πληρωσον

Στίχ. χ Οι ουρα νοι διηγνται δοξαν Θεου

Οι ουρα νοι διηγνται δοξαν Θεου

ποι η σιν δε χει ρων αυτου α να γγε λει το στε ρε

ω μα

X αι ρε ο μο νος γρα ψας η μιν το χαι ρε χαι

ρωντης Α γνης ευ α γγε λι ον και ταυ την Κυ ρι ο

το ο κον ει πο ντα τον Βα πτι στην εκ γασ τρος ου

γρα α φεις και την συλ λη ψιν και Λο ο γη την σαρκω

σιν πει ρα σμυς και τα θαυ μα τα λο γης και πα

θη τον σταυ ρον και τον θα να τον και την ε γε ρ σιν

ην περ ει δεσ και α νο δον Πνε ε ευ μα τος

τε την κα θοδον Κη ρυ κωντας πρα ξεις τε και ε ξαι

ρε τως τς Πα αυ λου ου περ ε δειχ θης συ νεκ δη μοσ

α κεσ τορ και μυ υ στα και φω στηρ της Εκκλη σι ι ας

ην φρσ ρει πα ντο τε

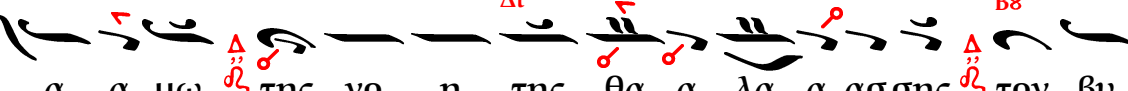
Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

ᾠχος δ'. Βασιλείου.

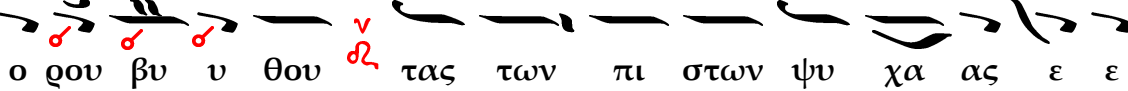
ᾠχος Πα ρ

Στίχ. Ἐξεχύθη ἡ χάρις εν χει λε ε σι ι ι ι σς

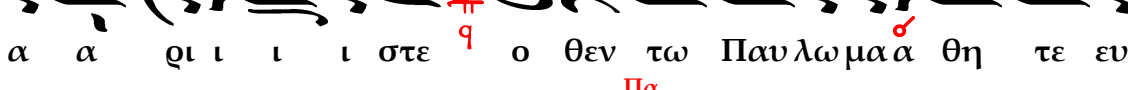

 ω της σο φι α ας α λι ευ τι κω κα α λα

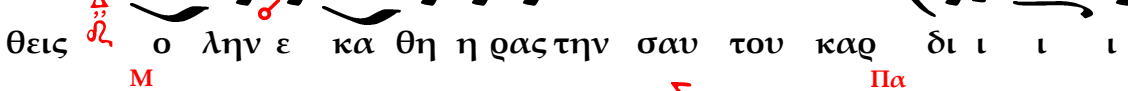

 α α μω της νο η της θα α λα α σσης τον βυ

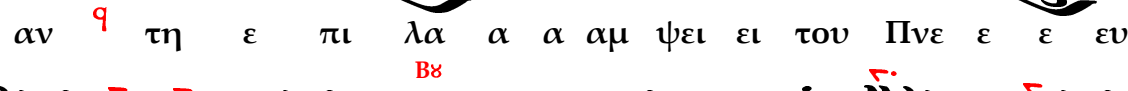

 ον α α α α νι ι χνευ ων εκ θα να τη φο ο

 ο ρου βυ υ θου τας των πι στων ψυ χα ας ε ε

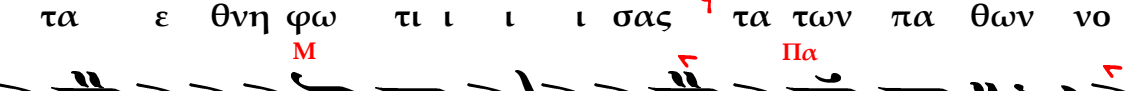

 ζω ω ω γρη η η σας Λουου κα πα αμ μα α κα

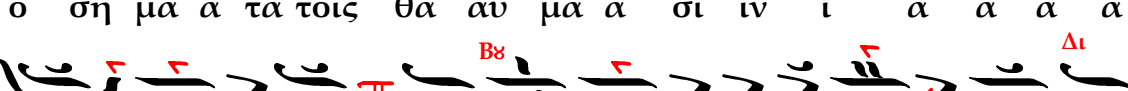

 α α ρι ι ι ι στε ο θεν τω Παυλω μα α θη τε ευ

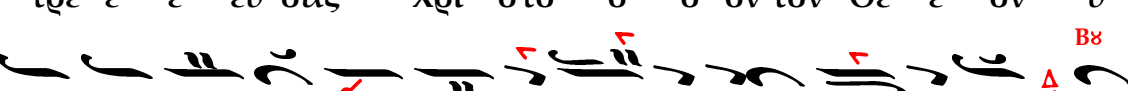

 θεις ο λην ε κα θη η ρας την σου του καρ δι ι ι ι

 αν τη ε πι λα α α αμ ψει ει του Πνε ε ε ευ

 μα α α α τος και τοις δο γμα μα σι ι ι σου

 τα ε θνη φω τι ι ι ι σας των πα θων νο

 ο ση μα α τα τοις θα αυ μα α σι ιν ι α α α α

 τρε ε ε ευ σας Χρι στο ο ο ον τον Θε ε ον υ

 περ η μων α ει ει ει δυ υ σω ω ω πων του

 σω θη η ναι τας ψυ υ χας η η μων

Δόξα.

Ἦχος Πά

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π Πα
α αν σο ο φε Α λι ι ευ α γι ε ε ε ε
Μα α θη η η η τα ε ερ γα α τα α τ ε ε
Σω ω τη η η ρος και θρι α αμ βε τω ων α αυ τ ε
ε πα α θη μα α α των ο την κτι σιν τη πι
στει δι α δρα α μων και της πλα α α νης τα ε ε
ε θνη συν α γα α α γων και Θε ω ω προ ο ος
ε ε νε ε εγ κας ως θυ μι α α μα α α κα α
λον εις ε ρα ν ες ευ ω δω ω ω ω της δι ο πα
ρι στα με ε νος τω Κρι ι τη πρε σβευ ε ρυ σθη η
η η ναι αι η η η μας των α νο μι ω ων
η η η η μων και εν η με ρα κρι ι ι ι
σε ε ε ε ως λυ τρω θη ναι τη ης κο λα α α

σε ε ε ε ως

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

τευ ο μεν προε σβευ ε Δεσ ποι να με τα τς Α πο

στο ο λς και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ

τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϝ

Α πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
στα Λϝ κα ^ϝπρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ^ϝι
να πται σμα των α φε ε σιν ^ϝπα ρα σχη ταις ψυ χαι
αις η η μων ^ϝ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
^{Πα} γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
^{Γα} νε ^ϝεν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
^{Πα} ος σου και Θε ος η μων ^ϝτο δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
^{Γα} α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
^{Νη} ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα} ^ϝ

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν ἔγινε Εἴσοδος, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἐκτενὴ καὶ τὴν Ἀπόλυσιν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις της παναχράντου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ

φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *